

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΚΟΡΠΕΣΩΝ

Διατρίβων ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐδωποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Ἡληρωτέα κατ' ἑξαμήριον

Δημοτικά.

Χθές ἐγκαθιδρύθησαν ἐνταῦθα αἱ νέαι δημοτικαὶ ἀρχαὶ ἡμῶν, χαιρετίζομεν δὲ τὴν ἐγκαθίδρουσιν των, ὡς ἀσπετηρίαν νέας σταδιοδρομίας τοῦ τόπου ἐν τῷ πεδίῳ τῆς πρόοδου καὶ τῆς ἀναπτύξεως, ἐλπίζοντες ὅτι ἀπὸ τῆς γῆρας ἐγκαινίζεται νέον σύστημα ἐν τῇ διοικήσει τοῦ ἡμετέρου Δήμου καὶ νέον ἀνίσταται στάδιον ἀγαθῆς ἐνεργείας ὑπὲρ τοῦ τόπου τούτου, τοῦ πολλὰ δευμένου. Ὁ «Φορολογούμενος» παρὰ πάντα ἄλλον εὐχεται τοῦτο εὐκρινῶς, διότι πρὸς οὐδεμίαν τοπικὴν πατριὰν συνδεόμενος, καὶ εἰς οὐδεμίαν προσωπικότητα προσηλούμενος, εὐρίσκειται πάντοτε εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ χαίρῃ ἀνυποκρίτως ἐπὶ τῇ πραγματοποιήσει τοῦ ἀγαθοῦ, ἐξ οὐδεῆποτε προσώπου ἢ πολιτικοῦ συστήματος καὶ ἂν πρέερχεται αὐτῇ, νὰ ὁμολογῇ αὐτὴν δημοσίαν, ἀνευ φόβου καὶ νὰ παρέχῃ τὴν ἀσθενή αὐτοῦ συνδρομὴν εἰς τὴν συντέλειαν τοῦ ἀγαθοῦ ἐν τῇ δημοτικῇ διοικήσει, ἀνεξαρτήτως τῶν ὁρῶντων προσώπων. Ὡς τούναντιον, διὰ τὸν ἴδιον λόγον τῆς ἀπὸ τῶν προσώπων ἀνεξαρτησίας του, μετ' ἀλλοῦς φυγῆς, ἀλλ' ἐκ καθήκοντος ἀναποδράστου εὐρίσκειται λίαν συνεχῶς δυστυχῶς εἰς τὴν λυπηρὰν ἀνάγκην νὰ ἐλέγχῃ, τοὺς ἐν τῇ τοπικῇ διοικήσει ἀπεργαζομένους τὴν κοινὴν κακοδομίαν, εἴτε ἐκ κακοβουλίας, εἴτε ἐξ ἀπειρίας καὶ ἀνικανότητος, εἴτε ἐκ πατριαστικῶν ὑπολογισμῶν. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ «Φορολογούμενῳ» ὁ νέος Δημοτικὸς Ἄρχων καὶ τὸ παρ' αὐτῷ δημοτικὸν συμβούλιον, θέλουσιν εὖρεϊ ἀφιλοκερῆ ἀπολογητὴν τῆς καλῆς πολιτείας των καὶ δικαίον ἐκτιμητὴν αὐτῆς ἐξ οὐναντίον, ἀποβαλὼν ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν χριστικὴν πρὸς τὰ πρόσωπα διάθεσιν, θέλουσιν ἐντύχει αὐτὸν ἐπιτιμητὴν καὶ κατήγορον πάσης ἐνεργείας αὐτῶν βλαπτικῆς, ἢ ζημιώδους παραλήψεως τοῦ καθήκοντος των. Τὸ σύστημα τοῦ «Φορολογούμενου» ἐν τῇ ἐν τῇ δημοσίῳ ἐργασίᾳ αὐτοῦ εἶναι πολὺ παλαιόν, διὰ νὰ μὴ εἶναι ἀγνώστον εἰς οὐδένα καὶ ἐγγὺς ἀνάγκην ἀναπτύξεως ἢ δικαιολογίας. Ἄρκει ἡ ὑπόμνησις μόνη αὐτοῦ καὶ ἡ διαβεβαίωσις ὅτι οὐδένα ἔχει λόγον νὰ ἐγκαταλείπῃ, ἀπέναντι τῆς νέας δημοτικῆς ἀρχῆς, τὸ σύστημα τοῦτο ὅπερ μέχρι τοῦδε ἐτήρησεν ἀπαρεγκλίτως καὶ εἰς ὃ ὀφείλει τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν αὐτοῦ συμπολιτῶν.

Οὐδένα μεμφόμεθα ἐπαναλαμβάνοντες καὶ σήμερον ἀκόμη ὅτι ὁ Δήμος ἡμῶν διατελεῖ ἐν ἐκρύβῳ καὶ ἀνωμάλῳ καταστάσει, ἥτις

παρατεινομένη μικρὸν εἰσέτι θὰ ἐπιφέρῃ τὴν παράλυσιν τοῦ τόπου καὶ θὰ καταθιβάσῃ τὴν πόλιν εἰς τὰς τῶν μεγάλων χωρίων οὐδεμίαν δὲ δισπιστίαν ἐκφράζομεν πρὸς τὴν ἰκανότητα καὶ τὰς προθέσεις τῶν κεκλημένων ἤδη νὰ μέρμηνησῶσι περὶ τῆς βελτιώσεως τῶν παρ' ἡμῖν κακῶς κειμένων λέγοντες ὅτι πρὸς τοῦτο ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκην ἐργασίας συντόνου, πεφωτισμένης καὶ εὐκρινούς καὶ ὅτι τὰ κοινὰ μέσα εἰσὶν ἀνεπαρκῆ ἵνα ἀποσείσωσι τὴν βαρύνουσαν ἐπὶ τοῦ τόπου ἀθλιότητα.

Προσέθεμεν ὅτι ἀμφοτέρω ταῦτα γνωστὰ διατελοῦσι τοῖς νέοις δημοτικῶς ἀρχούσι καὶ ὅτι ἐρχονται ἐπὶ τὴν ἀρχὴν φέροντες ἀπ' ἐνός μὲν βασιλίαν τὴν συναίσθησιν τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου καὶ τῶν ποικίλων αὐτοῦ ἀναγκῶν, ἀπ' ἑτέρου δὲ τὰ ἀναπόφευκτα ἐφόδια εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς δυσκόλου αὐτῶν ἀποστολῆς. Δὲν πολυῶμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι οἱ νέοι δημοτικὶ ἀρχόντες ἀπέβλεψαν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Δήμου ἀνευ τῆς συναίσθησεως ἐκείνης καὶ τῶν ἐφοδίων τούτων καὶ ὅτι ἐπεθήμησαν μᾶλλον νὰ συνδέσωσι τὸ ἑαυτὸν ὄνομα πρὸς τὴν κακοδομίαν τοῦ τόπου, ἢ νὰ ἀφιερῶσιν αὐτὸ εἰς τὴν κοινὴν εὐγνωμοσύνην: πιστεῶμεν μᾶλλον ὅτι ἐμπνεόμενοι ὑπὸ ἀγαθῆς φιλοδοξίας ἀπέβλεψαν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Δήμου, ἵνα κληροδοτήσωσι τοῖς διαδόχοις των, ἐπωφελοῦμενοι καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν σφαλμάτων τῶν προκατόχων των, τὴν μνήμην τῶν ἰδίων αὐτῶν ὑπηρεσιῶν.

Τὸ ἔργον τῶν νέων δημοτικῶν ἀρχῶν δὲν εἶναι βεβαίως εὐχερὲς, ἐν γένει μὲν ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του, ὡς συνδεόμενον πρὸς ὅλας τὰς σχέσεις τοῦ βίου τῶν ἀτόμων καὶ τὴν κυβερνητικὴν λειτουργίαν, παρουσιάζει σοβαρὰς δυσχερείας κατὰ τὴν διεξαγωγὴν του, ἰδίᾳ δὲ ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ ἡμετέρου Δήμου δεῖται πολλῆς ἀγαθῆς προθέσεως, πολλῆς ἐργασίας, πολλῆς περισκέψεως, πολλῶν τέλος ὀυσίων ἵνα τελεσφορήσῃ. Εἰς τὰς δυσχερείας ταῦτα ἐπιπροστίθενται καὶ αἱ ὡς ἡμέραι αὐξάνουσαι ἀξιώσεις τοῦ τόπου, αἵτινες εἰσὶν εὐλογοί, διὰ τε τὴν προαγωγὴν τῶν ἀτόμων καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν. Σήμερον ὁ τόπος δὲν δύναται ν' ἀρκεσθῇ εἰς τὰ μέσα αἵτινα διέθετο ὁ Δήμος πρὸ τριακοντα ἑτῶν ὑπὲρ τῆς εὐζωίας, τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἠθικότητος τῶν δημοτῶν, οὐδὲ δυνάμεθα νὰ ἀρκεσθῶμεν πλέον σήμερον εἰς ὅσα ἤκουοντο οἱ πατέρες ἡμῶν ἢ ἀνάπτυξις τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου πρέπει νὰ ἔχῃ παραλλήλως βαδίζουσαν τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ δημοτικοῦ συστήματος, ἐπ' αὐτὴν ἐκείνος στηρίζεται καὶ θαί

νει, διότι ἐφ' ὅσον τὸ ἄτομον ἐκτείνει τὴν ἐνεργειαν αὐτοῦ εἰς εὐρύτερον κύκλον, ὅσοι εὐλόγως νὰ εὐρίσκη εἰς ἕκαστον σημεῖον τοῦ κύκλου τούτου, τὴν δημοτικὴν πρόνοιαν διευκολύνουσα τὸ ἔργον αὐτῆς πολυτρόπως.

Ἐπὶ τριπλὴν λοιπὸν ἐποψιν τὸ ἔργον τῶν ἡμετέρων νέων Δημοτικῶν ἀρχῶν ἔχει, νὰ παλαίσῃ πρὸς δυσχερείας οὐχὶ κοινὰς καὶ ἐντούτοις αὐταὶ οὐτε ἀνυπερβλήτοι εἰσὶν, οὔτε ν' ἀνισταθῶσι δύνανται εἰς τὰς ἀγαθὰς προθέσεις καὶ τὴν εὐκρινῆ ἐργασίαν τῶν κεκλημένων νὰ διεξάγωσιν αὐτὸ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου. Ἡ κατὰ πάντα οὐχὶ εὐδαιμόνη κατάστασις τῶν ἡμετέρων δημοτικῶν πραγμάτων, ἣν πάντες οἰκτιροῦμεν, δὲν εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα δυσχερειῶν ἀνυπερβλήτων, ἢ ἀμεσῶς συνέπεια τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τοῦ Δήμου τούτου, ὡς πολλοὶ παρ' ἡμῖν πιστεύουσιν ἐστὶ μᾶλλον τὸ ἔργον τῆς ἀδιαφορίας τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου, τῆς ἀπειρίας ἢ ἀνικανότητός των, ἐστὶ μᾶλλον τὸ πρῶτον τοῦ τερατώδους συνδυασμοῦ ποικίλων κομματικῶν συμφερόντων πρὸς τὰ γενικά συμφέροντα, ἐπὶ τοῦ εἰρηνικοῦ δημοτικοῦ ἐδάφους. Ἴνα αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὸν προερισμὸν των καὶ ἐπιτελέσωσιν αὐτὸν προπόντως, δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην μόνον τῶν ἠλικῶν μέσων, πλειοτέραν ἀνάγκην ἔχουσι τῶν ἠθικῶν, αἵτινα κείνται εὐτυχῶς πρόχειρα εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ χρησιμοποίησωσι τὸ μέγα καὶ πολύτιμον τοῦτο κεφάλαιον.

Ἐν τούτοις ἔχοντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς οἰκονομικὰς περιστάσεις τοῦ ἡμετέρου Δήμου καὶ τὰ ὑφιστάμενα ἀποτελέσματα μακρῆς κακῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως, οἱ πάντες εἰμεθα διατεθειμένοι νὰ ἀνομεινῶμεν εἰσέτι ἐπὶ καιρὸν τὴν ἐπιτέλειαν παρ' ἡμῖν νέων σπουδαίων ἔργων, αἵτινα ἀνομφιβόλως διὰ μόνης τῆς ἀγαθῆς προθέσεως δὲν ἐπιτελοῦνται ἐκεῖνο ὁμῶς ὅπερ εἰμεθα πάντες ἀνυπόμεινοι νὰ ἴδωμεν ἐγκαθιδρύομενον ταχύτατα, ἐστὶν, ἢ παρ' ἡμῖν ἰδρυσις συστήματος ἠθικοῦ ἐν τῇ δημοτικῇ διαχειρίσει ἐν πᾶσι καὶ τὸ ἀδάπανον τοῦτο ἔργον ἀξιοῦμεν, ἀνευ περιστροφῶν, ἀπὸ τῆς νέας δημοτικῆς ἀρχῆς, διότι τούτου συντελεσθέντος, ἐκεῖνο, ἢ παρασκευὴ δηλονότι τῶν ἠλικῶν μέσων, εἰς πλήρωσιν ὑλικωτέρων, ὡς εἶπεν, ἀναγκῶν, ἀπ' ἑαυτοῦ θέλει προκύψει.

Ὅ,τι κυρίως ὁ τόπος οὗτος διψᾷ δὲν εἶναι τὰ μεγάλα καὶ ἐπιδεικτικὰ ἔργα, αἱ τοιχοποιεῖαι καὶ ἢ διὰ δανεικῶν ἐπιτελεσις ἔργων πολυτελείας κτλ. ἀλλ' εἶναι ἡ ἠθικότης κατὰ πάσας αὐτῆς τὰς ἀναφορὰς πρὸς τὴν δημοτικὴν διοίκησιν, ἥτις πρὸ πολλοῦ διεξέχθη παρ' ἡμῖν πρὸς τὴν μόνην ἐκείνην ἀγκυραν τῆς σωτηρίας του. Διψᾷ ὁ τόπος τὴν προ-

σωπικήν και κτηματικήν ασφάλειαν, τὸ κτύπημα τοῦ τραμπουκισμοῦ, τὴν ἀσφαλῆ περιφρούρησιν τῶν δημοτικῶν συμφερόντων κατὰ τῆς διαρπαγῆς τῶν ἐπιτηδείων ἢ τῶν λυμαιῶνων, τὴν ἀνυδρίσιν καλῆς ἀστυνομίας, καλλιτέρας ἀγορανομίας, τὴν τήρησιν καθαριότητος, τὴν ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, τὴν ἀπατρίαστον ἐνέργειαν τοῦ δημοτικοῦ γραφείου καὶ τὰ παραπλήσια. Τοῦτο πρέπει νὰ κατανοηθῆ καλῶς παρὰ πάντων, καὶ πρὸ παντός, ὑπὸ τῶν νέων δημοτικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἐν τούτῳ ἐπιλοοῦσι νὰ ἀφιερῶσιν τὰς πρώτας αὐτῶν μερίμνας καὶ ἐργασίας. Οὐδεὶς τῶν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς παραγόντων πιστεύσει ποτὲ ὅτι ἀνευ ἐκείνων, θὰ προσελκύσῃται τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν δημοτῶν καὶ ἂν ἐκατὸν ἀνεγείρῃ ὑψηρῆ οἰκοδομήματα καὶ ἂν κατακλύσῃ τὸν τόπον ἐξ ἔργων πολυτελείας καὶ καλλωπισμοῦ. Μὴ ἀνεγείρωμεν σχολεῖον μεγαλοπρεπές καὶ πολυδάπανον, ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην του διδάσκηται ἔτι φαῦλον καὶ ἀσεβές· προτιμώτερον νὰ διδάσκωνται τὰ καλὰ γράμματα ὑπὸ ἀχυροσκεπῆ καλύβην. Ἐὰν ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ ὀλβιωτέρου δημοτικοῦ οἰκοδομήματος, δίδεται τὸ φθοροποιὸν παράδειγμα τῆς πρὸς τοὺς νόμους ἀσεβείας καὶ τῆς ὀλίγης πρὸς τὰ κοινὰ συμφέροντα εὐλαθείας, ἐκεῖθεν δὲ ἐκπέμπονται καὶ ὅλας τὰς διευθύνσεις αἱ ταπεινότεραι ἐμπνεύσεις τοῦ πατριασμοῦ, ὁ δῆμος ἀντὶ σταδίου ἐνθα μωροφρονῶνται τὰ πολιτικά ἢ τῆ τοῦ λαοῦ καὶ ἀναπτύσσονται τὰ εὐγενῆ αὐτοῦ ἐμφυτά, ἀποβαίνει τὸ μᾶλλον ἀξιοκαταφρόνητον διδασκῆριον τῆς πολιτικῆς διαφύσεως καὶ τὸ βορβορώδες ἔδαφος τῆς ἐξαχρειώσεως τῶν ἠθῶν καὶ τούτο ἐν μέσῳ τῆς συντελέσεως τῶν περιφανεστέρων δημοτικῶν ἔργων, ἐν μέσῳ τῆς ἀναπτύξεως τῶν κοινῶν τῆς εὐζωίας καὶ τῆς ὕλικης προαγωγῆς μέσων. Ἡ εὐθύνη ὅθεν τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην τῆς ἀποστολῆς των, οὔτε μικρὰ ἐστὶν οὔτε τυχαία καὶ ἐντούτοις δυστυχῶς μέχρι τούδε ἐλάχιστα κατενοήθη αὐτὴ παρὰ τῶν καλουμένων νὰ παιδαγωγήσωσι τὸν λαὸν ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτοῦ ἀνατροφῇ, εἰς τὴν σχολὴν τοῦ δημοτικοῦ συστήματος. Οὕτω δὲ οὔτε ἀληθῆς εὐημερία ἐπεκράτησεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ, οὔτε ἀσφάλεια ὑπὸ τὴν καθολικωτέραν αὐτῆς ἐννοίαν, οὔτε ἐδόθη ἡ προσήκουσα ὠφίσις εἰς τὴν ἀτομικὴν δραστηριότητα· τὸ δὲ χεῖριστον οἱ δῆμοι ἐχορήγησαν φαῦλα στοιχεῖα εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ καθόλου πολιτικοῦ ἡμῶν συστήματος, ὅπερ διὰ τὴν κακὴν αὐτῶν ποιότητα σφάλλει διηνεκῶς. Τὴν σπουδαιότητα τοῦ δήμου διάστημα συγγραφεὺς ἐχαρακτήρισεν ὡς ἑξῆς: «Εἰς τὸν δῆμον ἐνοικεῖ, λέγει, ἡ δύναμις τῶν ἐλευθέρων λαῶν. Οἱ δημοτικοὶ θεσμοὶ ἔχουν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ὄν λόγον ἔχουν τὰ δημοτικὰ σχολεῖα πρὸς τὴν ἐπιστήμην· τὴν καθιστοῦν καταληπτὴν εἰς τὸν λαόν, συντελοῦν εἰς τὸ ν' ἀπολαμβάνῃ αὐτὴν εἰρηνικῶς καὶ τὸν συνειθίζου εἰς τὸ νὰ τὴν μεταχειρίζεται.» Ἄλλος δὲ μέγας νομομαθὴς ὅστις ὑπῆρξε συγχρόνως καὶ ἐξοχος πολίτης ὁ Ἐνριὼν Δὲ-Πανσαι, οὕτω λαλεῖ περὶ τοῦ δήμου: «ὑπὸ τὴν νομοθετικὴν, ἐκτελεστικὴν καὶ δικαστικὴν ἐξουσίαν, λέγει, ὑπάρχει τετάρτη τις, ἣτις δημοσία καὶ ἰδιωτικὴ ἐνταυτῷ, συνενώνει τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀρχόντος μετὰ τὴν τοῦ οἰκονομάρχου, καὶ αὕτη εἶναι ἡ δημοτικὴ ἐξουσία. Ἡ ἐξουσία αὕτη

ἂν καὶ τάττεται ὑπὸ τὰς ἄλλας τρεῖς, εἶναι ὅμως ἡ ἀρχαιότερα, διότι καὶ ἡ ἀνάγκη αὐτῆς γίνεται ἐπαισθητοτέρα. Δὲν ὑπάρχει χωρὶν τὸ ὅποιον εἰς αὐτὴν τὴν στιγμὴν τοῦ σχηματισμοῦ του, δὲν ἐγνωρίσεν τὴν ἀνάγκην πρώτης τινὸς ἐσωτερικῆς διοικήσεως. Ἐπὶ τοῦ πρώτου δὲ τούτου θεμελίου οἱ νομοθέται τῶν ἠθῶν ἀνήγειραν τὸ κοινωνικὸν οἰκοδόμημα.» Ὑπὸ τοιαύτην λοιπὸν ἐποψίν θεωροῦντες τὸν δῆμον, ἣτις ἐστὶν ἡ ἀληθῆς αὐτοῦ ὑπόστασις, θρεῖλαμεν πάντες ν' ἀποδώσωμεν τὴν πρέπουσαν σπουδαιότητα εἰς τὴν δημοτικὴν διαχείρισιν, νὰ συντρέξωμεν δὲ πάντες τοὺς δημοτικούς ἀρχοντας εἰς τὴν ἐπιτελεστικὴν τοῦ δυτχεροῦς ἔργου των καὶ εὐχρηθῶμεν ὅπως οὗτοι ἀποδώσιν ἱκανοὶ ν' ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὸν προορισμὸν των καὶ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς ὕλικας καὶ ἠθικὰς χρεῖας τοῦ λαοῦ. Οὐτε θὰ μεμψήθῃ τις ἡμῖν μικρολογίαν, ἐὰν ἐκτιμῶντες ἀποχρώντως τὴν σπουδαιότητα τῆς διοικητικῆς ταύτης μονάδος, δὲν ἀποκνοῦμεν συνιστῶντες ἐκάστοτε τοῖς ἀρμοδίοις, ὅτι συντελεστικὸν εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ δημοτικοῦ συστήματος.

Σιδηροδρομικά.

Ἡ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου συγκοινωνία ἐπεκτεινομένη ὁσημέραι πλείοτερον ἐν Ἑλλάδι, ἐμποιεῖ πολλὰς ἐλπίδας περὶ αἰσιωτέρου μέλλοντος τοῦ τόπου τούτου εἰς τὴν συνείδησιν ἐκείνων οἰσίνες γνωρίζουσι ποῦ ἔγκειται ἡ ἀληθῆς πρόοδος χωρῶν τινῶν, πρὸς δὲ καὶ νὰ ἐκτιμῶσι ποῖα ἀγαθὰ προσγίνονται εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς εὐκόλου, ἀνέτου, ταχείας καὶ εὐδύνου συγκοινωνίας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα μετ' ἀνυπομονησίας ἀναμένομεν νὰ χαιρετίσωμεν τὴν πρώτην σιδηροδρομικὴν ἀμαξοστοιχίαν, ἣτις μετ' ὀλίγας ἡμέρας θέλει προσεγγίσει τὴν ἡμετέραν πόλιν πρὸς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου καὶ πρὸς τόσα διάμεσα ἄλλα μέρη μεθ' ὧν εἰς πολλαπλὰς διατελοῦμεν σχέσεις, ὡς ἔρμα πρόοδου, εὐημερίας καὶ ἀναπτύξεως. Τὴν δικαίαν ἡμῶν ἐντούτοις χαρὰν ταύτην μετριάσει δυστυχῶς ἡ ὑπόνοια περὶ πραγματοποιήσεως μέτρου τινὸς ἐκ μέρους τῆς διεθνέσεως τῶν δημοσίων ἔργων, ἐν σχέσει πρὸς τὰ σιδηροδρομικὰ ἔργα, ὀλεθρίας μέλλον νὰ ἔχη συνεπείας διὰ τὴν ἡμετέραν πόλιν. Ὡς γνωστὸν, ὁ σταθμὸς τοῦ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Ἀθήνας σιδηροδρόμου ἀνηγέρθη κατὰ τὸ τέλος τῆς πόλεως Πατρῶν παρὰ τὸν ναὸν τοῦ εὐαγγέλιου Διονυσίου, ὁ δὲ σταθμὸς τοῦ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον σιδηροδρόμου, οὗ ἡ κατασκευὴ ἤρξατο ἤδη, καθ' ὑπόδειξιν τῆς ἐργολάβου ἐταιρίας, πρόκειται ν' ἀνεγερθῆ εἰς τὴν ἀντίθετον ἐσχατιὰν τῆς πόλεως, τὴν μεσημβρινήν, κατὰ τὴν παραλιακὴν ὁδὸν ἀγίου Ἀνδρέου, ἡ δὲ συνένωσις τῶν δύο τούτων σταθμῶν, πρὸς συνέχισιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ λειτουργίας τῶν δύο ἀνω γραμμῶν, γενήσεται δι' ἰδιαιτέρας σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, διηκούσης καθ' ὅλον τὸ πλάτος τῆς πόλεως καὶ διὰ τῶν δύο αἰμασιῶν τῆς τε ἀρκτικῆς καὶ τῆς μεσημβρινῆς. Ἡ τοιαύτη τῆς γραμμῆς διέλευσις, διαχωρίζουσα, ὡς εἶπεν, τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς θαλάσσης κρίνεται παρ' ἡμῖν ἐνταῦθα γενικῶς, ὡς ἔργον ἐσχάτης ἀπονοίας πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ καθ' ὀλοκληρίαν ἀπερίσκεπτον, θὰ ἡγερῆ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἀληθῆ καταγίδια, εἰ ποτε ἐπραγματοποιεῖτο. Αἱ αἰμασιαὶ ἢ τὰ κρηπιδώματα, δὲν εἶναι τι ἄχρηστον διὰ τὴν πόλιν ἡμῶν, οὐδ' ἐγένοντο πρὸς καλλωπισμὸν ἀπλῶς, ἀλλ' ἐθεωρήθησαν πάντοτε ἀναπόφευκτα ἐξαρτήματα τοῦ ἡμετέρου λιμένος καὶ ἔργα συμπληρωτικὰ αὐτοῦ· διότι δι' αὐτῶν διενεργεῖται ἡ ἐπιβίωσις καὶ ἡ ἀποβίβασις τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐπιβατῶν, διότι ἐπ' αὐτῶν διεξάγεται ἡ μεγίστη τοῦ ἐμπορίου κίνησις, καθ' ὀρισμένους δ'

ἐποχὰς τοῦ ἔτους ἀποβαίνουσι τὰ πολυανθρωπικότερα κέντρα τῆς πόλεως. Διὰ τῆς γραμμῆς ὅθεν ἦν σκέπτονται νὰ ἰδρῶσιν ἐπὶ τῶν αἰμασιῶν, μέρη δημιουργηθέντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, διὰ τῆς ἐπιχώσεως καὶ κρηπιδώσεως, ἀντὶ μεγίστης δαπάνης, χάριν τοῦ ἐμπορίου, πρόκειται νὰ ἐκλειψῶσι δι' αὐτό. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῆ μετὰ λόγου ὅτι γραμμὴ σιδηροδρομικὴ δηόκουσα πολλάκις τῆς ἡμέρας διὰ τῶν πολυανθρωποτέρων μερῶν, διὰ τῶν κέντρων τοῦ ἐμπορίου, δὲν ἤθελεν ἐπιφέρει σύγχυσιν, δὲν ἤθελε κάμνει θύματα καὶ δὲν ἤθελε δυσχαίρανει εἰς μέγαν βαθμὸν τῆς ἐργασίας τοῦ ἐμπορίου. Οὐδεὶς δὲ τρόπος κατασκευῆς ἢ ἄλλοι συνδυασμοὶ τεχνικοὶ θὰ ἠδύνατο νὰ προλάβωσι τὰ ἐνδεικνυόμενα ἀτοπα. Περὶ τούτου εὐτυχῶς ἔχομεν τὴν μαρτυρίαν ἀνδρὸς εἰδικοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα, τοῦ μηχανικοῦ κ. Α. Βλάση πρὸς ἐν περισπουδάστῳ περὶ τοῦ λιμένος ἡμῶν πραγματικῆς δημοσιευθῆσῃ ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ Ἀθηναϊκῇ Ἐπιθεωρήσει, ἐπάγεται περὶ τούτου τὰ ἐπόμενα: «Ὁ σταθμὸς οὗτος προσφῶς μὲν ἀποποθετήθη εἰς τὴν ἀρκτικὴν παραλίαν τῆς πόλεως, ὑπολείπεται ὅμως αὐτῷ ἡ ἀσφαλῆς καὶ ἐλευθερά παντός δεσμοῦ κοινῶν πρὸς τὴν θάλασσαν. Τοῦτο δὲ τὸ πλεονέκτημα ἀποκτᾶται διὰ πλατειῶν καὶ ἀποβιβῶν ἀνεπισσομένων καὶ προσπιπτουσῶν πρὸ τοῦ σταθμοῦ αὐτοῦ. Ἡμαρτημένως δὲ γνωματεύουσι νὰ γίνηται ἡ κοινῶν αὕτη διὰ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ. Εἰς ἐμπορικὴν πόλιν παράλιον αἱ κινήσεις τῶν ἐμπορευομένων καὶ τῶν φορτίων ἔχουσι κυρίως διευθύνειν κάθετον ἐπὶ τῆς παραλιακῆς γραμμῆς, ὅπερ εἶναι τὸ μέτωπον τῆς πόλεως. Τὰ κρηπιδώματα καὶ τὰ συνεχῆ τούτοις δάπεδα εἰσὶν ἐξαρτήματα τοῦ λιμένος, εἰσὶν, οἶοναι ἀγοραὶ, συνεντευκτήρια, ἐν οἷς συνωθοῦνται ἔμποροι καὶ φορτῖα, καὶ ἐπ' ὧν στρώννυνται σιδηρὰ ἐλάσματα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λιμένος προωρισμένα. Αἱ δὲ αἰφνίδιοι ἀνακοπαὶ αἱ προερχόμεναι ἐκ τῆς διεσάσεως ἀμαξοπομπῶν εἰσὶν ὀλέθρια εἰς τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου, καθ' ὅσον βλάβητα, τῆς πορείας γενομένης ἀναποδράστως βραδείας, ἡ παρακώλησις ἔσται διαρκεστέρα. Ἄξιον μνήσεως δὲν εἶναι βεβαίως τὸ ἀτυχὲς παράδειγμα τοῦ Αἰγίου, ἀλλὰ τὸ πλείστον τῶν εὐρωπαϊκῶν πόλεων, ἐν αἷς οὐδαμοῦ ὑπάρχει σιδηροδρομικὴ γραμμὴ παρελεύουσα τὴν προκυμαῖαν ἢ διασχίζουσα ἐμπορικὰς ἐδοῦς, ὅπου δὲ ἀνεφάνη ἀνυπέβλητος ὑψίστη ἀνάγκη τοιαύτης συγκοινωνίας, ἐκεῖ καὶ κατασκευάσθη ὑπογείως σιδηροδρομικὴ γραμμή.»

Ἄν δὲν ἤρκουν ταῦτα νὰ πείσωσιν περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ μείνῃ ἐλεύθερον τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς πόλεως, εἰς τούτο συντρέχουσι καὶ ἄλλοι λόγοι, ἣτιον μὲν συμφέροντος τοῦ ἐμπορίου, πλείοτερον δὲ λόγοι φιλοκαλίας καὶ καλλωπισμοῦ τῆς πόλεως ἡμῶν. Ἐἰς γνωστὸν αἱ αἰμασιαὶ ἀποτελοῦσι τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν μέτωπον τῆς πόλεως, εἰσὶ δ' εὐρύτατα καὶ παρέχουσι τῷ θεῷ τῇ ὠραιότατην ἐκ μέρους τῆς θαλάσσης καὶ τῆς ἀντίπεραν στερεῆς θέαν. Τὰ μέρη ταῦτα ἔχοντα τὴν φυσικὴν καλλονὴν, ἀντὶ ἐλάχιστης δαπάνης καὶ διὰ φιλοκαλοῦ μερίμνης, δύναται ν' ἀποβῶσι μοναδικὰ ἐντευκτήρια τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης. Ἰδίᾳ κατὰ τὰς ἐσπέρας τοῦ θέρους. Ὁλίγος ἐκεῖ πλείοτερος φωτισμὸς καὶ καθαρὸς, διπλῆ τις δειροστοιχία καὶ τινεῖς ἄλλα μικρὰ καλλωπίσματα θὰ καθίστων τὸ μέρος ἐκεῖνο τὸ τερπνότερον ἐξ ὧν ἔχομεν ἐνταῦθα. Διὰ τῆς διεσάσεως ἐντούτοις τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τὸ μέρος τοῦτο τίθεται ἐκτὸς πάσης φιλοκαλοῦ μερίμνης καὶ καταδικάζεται ἐς αἰεὶ εἰς στασιμότητα.

Τὸ συμβούλιον τῶν Δημοσίων ἔργων ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, πρὶν ἢ ἐγκρίνῃ τὴν τοποθέτησιν τῶν σταθμῶν, πάντας τοὺς ἀνω ἐκτεθέντας λόγους, πρὸς δὲ καὶ τὴν γενικὴν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἡμῶν ἀπέχθειαν πρὸς ἔργον προωρισμένον νὰ ἀποτελέσῃ διάφραγμα μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς θάλασσας.

λάσσης: δε κανόνισεν το Συμβούλιον των δημοσίων έργων ενωτικήν γραμμὴν τῶν δύο σταθμῶν διλιγώτερον ἐπώδονον διὰ τὴν πόλιν, πλείοτερον ἴσως δαπανηρὰν διὰ τὴν ἐργοτάξιν ἐταιρίαν· καὶ τοιαύτας διευθύνσεις δύναται νὰ υποδείξῃ πολλὰς, ἀρκετὴν νὰ μὴ ἔχῃ διαρκῶς ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὸ συμφέρον τῆς ἐταιρίας μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς πόλεως. Τὸ ζήτημα τοῦτο παρακολουθεῖται ἐνταῦθα μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ μέχρις οὗ ληθῆ κατα τὸ ὄρθον καὶ τὸ πρέπον, καὶ κατὰ τὰς ἰδέας τῆς πόλεως, θὰ ἐπανεέλθῃ πολλάκις εἰς τὴν δημοσιότητα.

Ἀξιότιμε Συντάκτα.

Ἐν τινὶ τῶν φύλλων τῆς ἀξιολόγου Ἰγμῶν ἐφημερίδος, λόγον ποιούμενος περὶ τῶν οὐχὶ σπανίως συμβαινουσῶν ἀλλοιώσεων τῶν μετὰ τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἄλλων ἀπομεμακρυσμένων χωρῶν ἐντεῦθεν καὶ τ' ἀνάπαινον μεταβιβάζομένων τηλεγραφημάτων, προκαλεῖται τὴν ἐξέγερσιν τῆς προσοχῆς τῶν ἀρμοδίων, πρὸς ἄρσιν τοῦ μεγίστου βλάβην εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ἐμπροσθενόμενων προσεπιφέροντος κακοῦ τούτου, ἅμα δ' εὐγενῶς ἀποφεινόμενος, δηλοῖτε ὅτι τὴν αἰτίαν αὐτοῦ δὲν ὑποπτεύετε ἐμφωλεύουσαν ἐν τῷ μικρῷ τμήματι τῆς μεγάλης πορείας τῆς παρὰ τῶν τηλεγραφημάτων τούτων διανοουμένης, ἤτοι τὸ μεταξὺ Πατρῶν καὶ Ζακύνθου.

Καὶ ἐπὶ τούτῳ μὲν καὶ διὰ τὴν ὑμετέραν ἐκτίμησιν, θερμῶν ὀφείλεται νὰ ἐκφρασθῇ ὑμῖν εὐγνωμοσύνη παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ τμήματος τούτου ἐν Ζακύνθῳ καὶ ἐνταῦθα ἐνθα ὁμολογουμένως μεγίστη καταβάλλεται πρόνοια καὶ φρονεῖς. Ἀτυχῶς ὅμως, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων δύναται νὰ διαγνωσθῇ, τοιαύτη τις πρόνοια καὶ φρονεῖς καίτοι ὡς εἰκὸς καταβάλλεται ὑπὸ πάντων τῶν δι' ἃν τὰ τηλεγραφήματα ἀνταλλάσσονται κέντρων, μέχρι τοῦ προορισμοῦ των, οὐχ' ἤττον ἀναπορεύτως ἐπέργονται τὰ σφάλματα καὶ ἀλλοιώσεις, δι' ἃς οὐ μόνον τῶν Πατρῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ τῶν ἄλλων μερῶν ἐμπορευόμενοι παραπονοῦνται. Κατ' ἐμὴν γνώμην, καὶ ὡς σχεδὸν πάντοτε ἀποδεικνύεται, ταῦτα ἀναφαίνονται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν μεγίστων καὶ διατλαντικῶν καλωδίων. Ἀτυχῶς ἐπὶ τούτων ἡ ἐκλεκτικὴ ἐργασία δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ τόσον ἀπροσκόπως καὶ θετικῶς, ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ἐναερῶν γραμμῶν καὶ μικρᾶς ἐκτάσεως καλωδίων. Ἡ λειτουργία τῶν μεγάλων καλωδίων, ἐνεκεν τῆς ἠλεκτρικῆς αὐτῶν κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ ρεύματος καταστάσεως, καὶ τὴν ἐν συνθήκῃ ἀδυναμίαν αὐτῶν νὰ ἐνεργήσωσι διὰ ρευμάτων μεγάλης ἐνστάσεως, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τελεσθῇ διὰ τῶν συνήθων συσκευῶν, καθ' ἃς θετικὰ καὶ λῆαν εὐδιάκριτα γράμματα ἢ σύμβολα ἐκτυποῦνται καὶ εὐλόγως ἀναγιγνώσκονται, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γαλβανόμετρον ἄγαν εὐαίσθητον, οὗτινος αἱ πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ σχεδὸν ἀφανεῖς κινήσεις τῆς βελόνης, διὰ καθρέπτου ἀντανακλώμεναι ἐπὶ πλαισίου τιθεμένου ἐν σκοτεινῷ θαλάμῳ ἐμφανίζονται διὰ φωτεινῶν καθέτων γραμμῶν, ἐπίσης δεξιόθεν ἢ ἀριστεροθεν κεντρικοῦ κινῶσιν σημείου καὶ ὧν ὁ συνδιασμός ἀντιπροσωπεύει τὰ γράμματα τοῦ Ἀλφαβήτου.

Καὶ ἡδύνατο μὲν τις νὰ προσδοκᾷ θετικὴν τὴν παραγωγὴν τῶν σημείων, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνεκεν τῆς μεγίστης εὐαισθησίας τοῦ ὄργανου, πολλάκις γίῃνα ἠλεκτρικὰ ρεύματα ἐπιδρῶντα ἐπὶ τούτου, φέρουσιν σύγχυσιν ἐπὶ τὴν καθόλου τούτων λειτουργίαν, ἐπινοήθη σύστημα συμπυκνωτοῦ δι' οὗ τὰ ρεύματα ταῦτα ἐξουδετεροῦμενα ἐπαφίεται ἐλευθέρῳ ἢ ἐνεργείᾳ τῶν κινήσεων τοῦ γαλβανόμετρον.

Ὁ λόγος λοιπὸν οὗτος καὶ τὸ εἶδος τῆς παραστάσεως τῶν γραμμάτων μὴ καταλείπον ἴχνη διαρκῆ αὐτῶν καὶ ἀπαιτοῦν πρὸς τὴν ἐξειδικασμένην ἰκανότητα τῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἀκμαίαν ἅμα

δὲ καὶ ζωηρὰν τὴν προσοχὴν αὐτῶν, εἶναι τὰ μόνα αἰτία τῆς πυκνῆς ἐμφανίσεως σφαλμάτων, αἵτινα μὴ εὐκόλως αἰρόμενα ὀφείλομεν νὰ ὑφίσταμεθα μετ' ὑπομονῆς, ἀφ' οὗ μάλιστα πρὸς μετριάσιν τούτων, εἶναι κεκανοτισμένη ποιά τις μεταξὺ τῶν γραφείων συνεννόησις ἥτις γιγνόμενη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ταχείας ἐνεργείας δύναται νὰ ἔλαττωτὶ τὸ μέγεθος τῶν σφαλμάτων.

Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑποκλίψεως.

A. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Ἐπιθεωρητὴς τῶν τηλεγράφων

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς Πατρῶν εἰδοποίησε τὸ ὑπουργεῖον ὅτι τὴν ἐπομένην ἐβδομάδα περατοῦται ἡ κατασκευὴ τῆς γραμμῆς ἀπὸ Αἰγίου εἰς Πάτρας καὶ παρακαλεῖ ὅπως διορισθῇ ἡ ἀρμαδία ἐπιτροπὴ πρὸς παραλαβὴν καὶ τοῦ τμήματος τούτου.

Κατ' αὐτὰς τίθενται ἐνταῦθα αἱ βάσεις Δικηγορικοῦ Συλλόγου περιλαμβάνοντος ὅλους τοὺς παρ' ἡμῖν κ. κ. Δικηγόρους. Εὐχόμεθα ν' ἀχθῶμεν εἰς αἴσιον πέρας αἱ πρὸς τοῦτο ἐργασίαι, καὶ καταρτισθῇ ὅσον τάχιστα σωματεῖον οὐσιώδῃ καὶ μέλλοντι ἀσκήσῃ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς παρ' ἡμῖν δικαστικῆς κινήσεως. Ἐλπίζομεν ὅτι τὴν φορὰν ταύτην ἡ ἰδέα καταρτίσεως δικηγορικοῦ συλλόγου δὲν ἐνεπνεύσθη ἐκ στιγμιαίων ἐντυπώσεων καὶ εἰς κλήρωσιν ἐφημέρων ἀναγκῶν τοῦ δικηγορικοῦ σώματος, ἀλλ' ἐνεπνεύσθη ὑπὸ τῆς συναισθησεως τῆς χρησιμότητος τοιοῦτου παρ' ἡμῖν ἰδρύματος καὶ τῆς γενικῆς ἐπιθυμίας ὅπως οἱ πολυπληθεῖς ἐνταῦθα δικηγόροι ἀπαρτίσωσι νομικὸν πρόσωπον ἰκανὸν νὰ ἐπιτελέσῃ ὅλα ἐκεῖνα τὰ καθήκοντα αἵτινα ἐπιβάλλονται εἰς παρόμοια σωματεία, ὧν ἄνευ οἱ δικηγόροι ἀπομένουσι μονάδες ἀνίσχυροι νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς κοινωνίας.

Ὁ δικηγόρος κ. Ἀναστ. Τσέλος ἐκλήθη ν' ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου, ἐπὶ τῇ δημοσιευθείσῃ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τοῦ «Φορολογουμένου» διατριβῆς του ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Δικαστικά» ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δι' αὐτῆς παρεβίασε τὰς διατάξεις ἐκεῖνας τοῦ Δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ δι' ὧν ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς δικηγόρους ἰδία καθήκοντα πρὸς τὰ δικαστικὰ πρόσωπα. Ἀναμένομεν τὴν ἐπὶ τούτου προκειμένου ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, διὰ νὰ πεισθῶμεν περὶ τοῦ βασιμίου τῆς εἰσαγωγῆς καὶ κατηγορίας ταύτης, διότι τὸ ἐφ' ἡμῖν, ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὴν δημοσιευθεῖσαν διατριβὴν καὶ τὰ σχετικὰ ἄρθρα τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, δεῦν δύναμεθα νὰ πεισθῶμεν ὅτι τόσον παρεγνωρίσθη ἡ οὐσία τῆς διατριβῆς ἐκείνης καὶ ἡ ἐνοια τῶν νομικῶν διατάξεων, παρ' ἀνωτέρων δικαστικῶν προσώπων, ὥστε νὰ ὑποπίπτωσι ταῦτα εἰς νομικοὺς σολοικισμοὺς τόσον τερατώδεις.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς δραστηριότητος καὶ νοημοσύνης τοῦ διευθύνοντος τὴν ἐνταῦθα Μαιναρχίαν κ. Νικολ. Βλαχοπούλου ὁσημέραι καταφαίνονται ἐμφανέστερον ἐν τῇ δημοσίᾳ ἀσφαλείᾳ ἥτις ἐνταῦθα ὁσημέραι βελτιοῦται καὶ παγιοῦται πλείοτερον. Μανθάνομεν ἐξ ὧν τῶν δόξων τῆς ἡμετέρας ὑπαρχίας ὅτι ἀποσπάσματα ὑπὸ νοήμονας καὶ δραστήριους ὑπαξιωματικούς ἐπαναφέρουσι τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἡρεμίαν εἰς τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων· ἐπίσης δὲ καὶ ἐν τῇ πόλει ἐπαλοθητὰ ἐγένοντο ὑπὸ τὴν ἐποφὴν ταύτην τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἔμφρονος καὶ τιμίας ἐνεργείας τῆς ἀνω διευθύνσεως τῆς μοίρας καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν φιλοτιμῶν ἀξιωματικῶν. Ἄν πρέπει καὶ δι' ἀριθμῶν νὰ δελεῶμεν τὰ κάλλιστα ἀποτελέσματα τῆς ἐνεργείας ταύτης, δύναμεθα νὰ σημειώσωμεν μόνον ὅτι ἐν τροχαίᾳ χρονικῷ διαστήματι καὶ διὰ μικρᾶς δυνάμεως κατωρθώθη ἡ σύλληψις ἐν τῷ νομῷ

Ἀχαϊοῦλιδος 680 φυλακίων καὶ καταδικῶν καὶ ἰσπρίθμων λειποτακτῶν, ἀγνοουμένων κληρωτῶν καὶ λοιπῶν ὑποχρέων εἰς στρατεύουσιν.

— Λέγουσιν εὐλόγως ὅτι ὅστις θέλει νὰ κρίνῃ περὶ τῆς καταστάσεως Κράτους τινὸς ἐν γένει, δὲν ἔχει νὰ ἐξετάσῃ ἢ τὴν κατάστασιν τῶν δημοσίων κτιρίων καὶ καταστημάτων. Ἄν τις ἤθελε νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἡμετέρας καταστάσεως ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταστημάτων, πάντως οἰκτρὰν θὰ ἐσχημάτιζε γνώμην περὶ αὐτῆς. Καὶ περὶ ὧν μὲν τῶν παρ' ἡμῖν δημοσίων καταστημάτων δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἰσὶν ἄθλια κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν πρᾶσιν, τὸν ἐσωτερικὸν διάκοσμον καὶ τὴν ἐν γένει καθαριότητα, ἀλλὰ περὶ τῶν δικαστηρίων τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τῶν εἰρηνοδικείων δύναται ἀδιστακτικῶς νὰ εἴπῃ ὅτι ἀπέβησαν μεγάλῳ ἀπόπατοι. Αἱ εἰσοδοὶ τῶν καταστημάτων τούτων ἐγένοντο ἀληθῆ οὐρητήρια, ἐν οἷς πληροῦσιν ἀκωλύτως τὰς φυσικὰς χρεῖας των καὶ οἱ διάδικοι καὶ τὰ ἀκροατήρια, ἀποτροπίασιν δὲ ἐμποιεῖ εἰς πάντα εἰσερχόμενον ἢ ἀναδιδομένην δυνάμειαν καὶ τὰ βέροντα ὑγρά. Τὸ ὄραϊον μέγαρον ἐν ᾧ ἱδρύται τὸ Πρωτοδικεῖον κατέστη, ἀφ' ἧς ἐνεκατεστήθη εἰς αὐτὸ ἡ δικαιοσύνη χειρότερον ἄντρον ἐξ οὗ ἀναδίδεται πᾶσα δυσωδία καὶ πᾶν μiasma. Ποῖαν ἰδέαν θέλετε νὰ σχηματίσῃ τις περὶ τῆς καταστάσεώς μας κρίνων ἐκ τῶν μεγάλων ἐν ᾗ λειτουργεῖ ἡ ἱερωτέρα ἐξουσία τοῦ Κράτους καὶ ποῖαν ἰδέαν θέλετε νὰ σχηματίσωσι περὶ ἡμῶν οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὰ δικαστήριά μας ξένοι καὶ εὐρίσκοντες αὐτὰ ἀπροσπέλαστα ὡς ἀποπάτους, παλατιοῦ καὶ τούτους συστήματος.

— Ὁ ἱεροκλήρ κ. Ἡλίας Βλαχοπούλου θὰ ὁμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ναῷ τοῦ αἰγίου Δημητρίου.

— Ὁ Ἕλλην μουσουργὸς κ. Σαμάρας δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ ἀπευθυνθείσης τῇ συναδέλφῳ «Νέα Ἐφημερίδι» πικρῶς παραπονεῖται κατὰ τοῦ ἐργοτάξου τοῦ ἡμετέρου θεάτρου κ. Δ. Μανδίνου, διότι οὗτος προτίθεται νὰ δώσῃ κατὰ τὴν χειμερινὴν θεατρικὴν περίοδον ἐνταῦθα τὸ μελοδράμα του Flora Mirabilis, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς του, ἀκροτηριασμένον οἰκτρῶς καὶ δι' ἀτελεστάτης ἐνοργάνωσεως. Ὁ Ἕλλην μουσουργὸς διαμαρτύρεται κατὰ τῆς στρεβλώσεως ταύτης τοῦ ἔργου του, ὅπερ τὸν κατατάξεν εἰς τὴν χορείαν τῶν διαπρεπεστέρων μουσικῶν, καὶ ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ μεταιωθῇ ἡ παραστάσασίς του, ἥτις ἄλλως ἔσται τραγελαφικὴ τις παρωδία αὐτοῦ. Ὁ κ. Σαμάρας εὐχαριστικῶς θὰ ἐχορήγηι τὴν ἀδειαν τῆς παραστάσεως, καὶ τὴν πολῦτιμον συνδρομὴν του, ἂν τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς διδασχὴν μελοδράματος, γενομένου ἐπὶ τῇ βῶσει τῆς νεωτέρας μουσικῆς, ἦτοι δι' εἰδικοῦ καταρτισμοῦ ὀρχήστρας, διὰ πεπειραμένων ἀοιδῶν, δι' ἀναλόγου διασκευτῆς τῆς σκηνῆς κ.τ.λ. ἡδύνατο νὰ ἐπιτευχθῶσιν ἐν οὐδὲν ἡμέρᾳ θεατρῶν. Φρονοῦμεν ὅτι παρ' ἡμῖν δὲν πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ ἡ παράστασις τοῦ ἐν λόγῳ μελοδράματος, ἐναντίον τῆς ἐκπερασμένης θελήσεως τοῦ συνθέτου, τὸ δὲ ἡμέτερον θεᾶτρον δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ὁ βωμὸς τῆς οἰκτρᾶς σφραγίσσεως του. Ἄν δὲν ὑπάρχῃ παρ' ἡμῖν νόμος προστατεύων ἑπαρκῶς τὴν πνευματικὴν ἰδιοκτησίαν, ὑπάρχει πάντοτε ὁ ἠθικὸς νόμος ἀπαγορεύων τὸν σφετερισμὸν τῶν ἀλλοτρίων καὶ πεποιθῶμεν ὅτι ὁ ἡμέτερος κ. Δήμαρχος μετὰ τῆς ἐπὶ τοῦ θεάτρου ἐπιτροπείας θὰ καταστήσῃ τούτον σεβαστὸν εἰς τὸν κ. θεατρῶν, ὅστις ἄλλως δύναται νὰ καταρτίσῃ ἀνέτως, ἐκ τῶσιν γνωστῶν καὶ περημιζόμενων μελοδραμάτων τὸ δραματολόγιον του, χωρὶς νὰ πικράνῃ Ἕλληνα καλλιτέχνην, δι' ὧν ἡ Πατρίς ἐναθρόνεται, καὶ ὧν πάντες ὀφείλομεν νὰ ἐνθαυρόνωμεν ἐν τῷ λαμπρῷ σταδίῳ αὐτοῦ.

— Περὶ τοῦ κ. Γ. Ρούφου, νέου δημάρχου Πατρῶν, γράφουσιν ἐκ Πατρῶν εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν»: «Πρώτην καὶ σοβαρωτάτην μέριμναν ἔχει ὁ κ. Ρούφος τὴν ἀνάπλασιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ δήμου, πρὸς τούτο δὲ συνομολογεῖ μετ' ὀλίγου

ἐπὶ τόκῳ 4 1/2 % καὶ χρεωλυτικῶς ἐντὸς 28 ἔτων καὶ 22 ἡμερῶν δάνειον ἐκ 200 χιλιάδων λίτρων εἰς χρυσόν, τῆς διαφορᾶς τοῦ νομισματοῦ ὑπολογιζομένη εἰς τὸν ἐλάχιστον ὄρον, δηλαδὴ πρὸς 22 τοῖς 0/10 καὶ ὑπὸ ὄρον λεπτομερεστέρας τοιούτου. Ὡστε νὰ ὤφεληθῃ ἀκριβῶς ἐξ αὐτῶν τὸ ἀναιμικώτατον δημοτικὸν ταμεῖον διὰ τοῦ δανείου τούτου ἐξοφληθῶσιν πάντα τὰ χρεῖα τοῦ δήμου καὶ θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ κατασκευὴ ἔργων μελλόντων νὰ ἐξωραίσωσιν ἢ ἐξυγιάνωσιν τὰς Πάτρας, αἰτινες οὕτω θ' ἀναπλασθῶσιν ὅλως. Τοιαῦτα ἔργα θὰ εἶσιν ἡ διαρρύθμισις τῶν ὑδάτων καὶ ἡ διπλασιασὶς αὐτῶν καὶ τοῦ ἀθλιεστάτου φωτισμοῦ τῆς πόλεως, ἡ κατασκευὴ ἀποπιάτων καὶ δεινδροφυτειῶν, ἡ συντήρησις, ἐπισκευὴ καὶ καθαρὸς τῶν δημοτικῶν κτιρίων, ὁδῶν, πλατειῶν, ἔργων κτλ. δι' ἃ καὶ παρήγγειλεν ὁ νέος δήμαρχος τὰ κατάλληλα ἐργαλεία, ἡ κραταίωσις τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς διὰ στρατολογήσεως ἀκμαίου καὶ χρηστοῦ προσωπικοῦ. Ἐπιτυχῶν, ὡς εἶνε σχεδὸν βέβαιον, τὸ δάνειον τούτο ἐξ οὗ τόσα ἐξήρτηται ἀγαθὰ, θὰ καταγάγῃ ἀληθῆ θλίψιν ἐκ τοῦ ὅποιου θὰ διατρανωθῇ ἡ περιλάλητος αὐτοῦ ἱκανότης, ἐξ ἧς τόσα προσδοκᾷ ὁ τόπος. Μετὰ τοῦτο πᾶσαν τὴν προσηχὴν τοῦ ὁ νέος δήμαρχος σύμμενός ἐστι τὴν παγίωσιν τῆς ἀσφαλείας, τῆς τάξεως καὶ τῆς εὐπρεπειᾶς τοῦ τόπου, βασιζόμενος εἰς τὴν ἀρωγὴν τῶν λοιπῶν ἔργων ἐν τῇ ἐπιτελείῃ τοῦ ὄντως γιγαντιαίου ἔργου τοῦ ἐννοεῖ δὲ πρὸς τοῦτο ν' ἀπαγορεύσῃ δρακοντικῶς τὴν ἐπιπορευομένην, οὐδενὶ χαριζόμενος, νὰ ἐπιδιώξῃ ἀστυροπατικὴν ἀγορανομίαν καὶ ἀνεπίληπτον ἀγοροφυλακίαν κ' ἐν γένει νὰ δράσῃ τόσῳ ἀκοιμητῶς, ὥστε ν' ἀνακαινεθῇ ἡ πόλις αὕτη ἀπασπράπτουσα ἐκ προόδου.» Εἴθε! Εἴθε!

Ο ΤΑΜΙΑΣ ΠΑΤΡΩΝ

Καλεῖ τοὺς εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλέτας ἐκ διαφορῶν ἐσόδων τῶν χρήσεων 1886 καὶ 1887 νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ ταμεῖον ἢ εἰς τινὰ τῶν δημοσιῶν εἰσπρακτέων καὶ πληρώσωσι τὰ χρεῖα τῶν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον, ἄλλως καταδιωχθήσονται συμφώνως μὲν τὸν Νόμον.

Πάτρας 1-8βρίου 1887.

Ὁ τομίας
Μ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ.

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
«ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ»

Τὸ γνωστὸν ἐνταῦθα ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα Κυριακού, ἀπέναντι τῆς οἰκίας κ. Θωμοπούλου, κατὰ τὴν μεσημβρινὴν αἰμασίαν, μετωνομάσθη «Αθηναί» καὶ διατελεῖ ἤδη ὑπὸ νέαν διεύθυνσιν τὴν τοῦ Νικολ. Παπουτσοπούλου, γνωστοῦ ἀρίστου μαγειροῦ καὶ εἰς ἄκρον περιποιητικῷ, ὅστις ὑπόσχεται τοῖς πελάταις αὐτοῦ καλλίστην τροφήν, καθαρὰν καὶ εὐανον, πρὸς δὲ καὶ δωμάτια ὑπνου εὐάερα.

Κλειδοκὺμβάλοσ μὲ οὐραν, μεταχειρισμένον μὲν, ἀλλὰ διατηρούμενον εἰς καλλίστην κατάστασιν, πωλεῖται εἰς τιμὴν συμφέρουσαν. Πληροφορίαι εἰς τὸ ἡμέτερον τυπογραφεῖον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν γωνιάτῳ μαγαζίῳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἢ ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Στ. Παπακωστοπούλου (πρώην κ. Σαρ. Ἀναστασοπούλου) πλησίον τῆς μεσημβρινῆς ἀγορᾶς. Πληροφορίαι παρα τῷ κ. Κωνστ. Φιλοπούλῳ.

Ἐνοικιάζεται ἀπὸ πρώτης τοῦ προσεχῶς Ἰανουαρίου 1888 τὸ πρῶτορον παράλιον Ξενοδοχεῖον τῶν Παρισίων τοῦ κ. Ν. Θωμοπούλου.

Τὴν ἕκταν ὁ τρέχ. μὲνὸς ἡμέραν Τρίτην καὶ ὄραν 9 π. μ. θέλει ἀρχίσει ὁ ἀναβληθεὶς πλειστηριασμός τῶν ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιπλῶν τῆς πτωχεύσεως ἀδελφῶν Οἰκονομοπούλων ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Πατρῶν Ἑρρίκου Τσιβλιώτου καὶ ἐν τῷ καταστήματι τῆς πτωχευοσάσης ἐταιρίας κειμένῳ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἁγίου Ἀνδρέου πλησίον τοῦ «Λεσχιδίου» ὑπὸ τὴν οἰκίαν Κωνσταντ. Χανιζηλιάνου, συμφώνως μὲ τὴν περὶ τούτου ἀδειαν τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ Μιχαήλου Χατζάκου, καὶ καλοῦνται οἱ δουλόμενοι νὰ προσέλθωσι

καὶ πλειοδοτήσωσι. Θέλει δὲ ἐξακολουθήσει ἐὰν ὅσον ὑπάρχουσι πράγματα πρὸς πώλησιν καθ' ἑλὴν τὴν ἡμέραν καὶ τὰς ἐπομένους.

Πάτρας 2 Ὀκτωβρίου 1887.

Οἱ σύνδικοι τῆς αὐτῆς πτωχεύσεως
Ἄντ. Ντρές.
Ἄνδρ. Σακελλαρόπουλος.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο εὐρύχωροι κατοικίαι ἐν τῷ πρώτῳ πατώματι τῆς παρὰ τῷ Μαρκάτῳ μεγάλῃ οἰκίᾳ κ. Κ. Β. Γιαννοπούλου ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐνοικιάσῃ ἀποτανήτῳ τῷ κ. Δ. Δάρῳ.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ—ΑΘΗΝΩΝ—ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.

Ἀπὸ τῆς 1ης προσεχῶς Ὀκτωβρίου τὸ δρομολόγιον τῶν ἀμαξοστοιχιῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθεῖ:

Γραμμὴ Πειραιῶς—Κορίνθου—Αἰγίου—Πατρῶν

Ἀμαξ. 1		Ἀμαξ. 3		Ἀμαξ. 33	
Ταχτεία		Κοινὴ		Κοινὴ	
Ἐκ Πειραιῶς	ἀναχωρῆσις 7.25 π. μ.	11 π. μ.	4 μ. μ.		
Ἐξ Ἀθηνῶν	8 π. μ.	11.35 π. μ.	4.35 π. μ.		
Κορίνθου	(ἀφιξις 11.18 π. μ.)	8.10 μ. μ.	8.45 π. μ.		
»	(ἀναχ. 11.33 π. μ.)	8.35 π. μ.			
Αἰγίου	(ἀφιξις 2.44 μ. μ.)	7.21 π. μ.			
»	(ἀναχ. 2.50 π. μ.)	7.28 π. μ.			
Πατρῶν	(ἀφιξις 4.10 π. μ.)	9.15 π. μ.			
Ἀμαξ. 2		Ἀμαξ. 4		Ἀμαξ. 32	
Ταχτεία		Κοινὴ		Κοινὴ	
Ἐκ Πατρῶν	(ἀναχ. 7 π. μ.)	10.45 π. μ.			
Αἰγίου	(ἀφιξις 8.20 π. μ.)	12.32 μ. μ.			
»	(ἀναχ. 8.28 π. μ.)	12.40 π. μ.			
Κορίνθου	(ἀφιξις 11.35 π. μ.)	4.35 π. μ.			
»	(ἀναχ. 11.55 π. μ.)	5 π. μ.			
Ἀθηνῶν	(ἀφιξις 3.25 μ. μ.)	8.43 π. μ.		8 π. μ.	12.30 μ. μ.
»	(ἀναχ. 3.40 π. μ.)	8.58 π. μ.			12.45 π. μ.
Πειραιᾶ	(ἀφιξις 3.57 π. μ.)	9.18 π. μ.			1.05 π. μ.

Γραμμὴ Κορίνθου—Ἄργους—Ναυπλίου

Ἀμαξοστ. 201		Ἀμαξοστ. 204	
Ἐκ Κορίνθου	ἀναχ. 12 μ. μ.	Ἐκ Ναυπλίου	ἀναχ. 12.10 μ. μ.
Ἄργους	(ἀφ. 2.30 π. μ.)	Ἄργους	(ἀφ. 12.35 π. μ.)
»	(ἀναχ. 2.40 π. μ.)	»	(ἀναχ. 12.45 π. μ.)
Ναύπλιον	ἀφ. 3.05 π. μ.	Κορίνθου	ἀφ. 3.15 π. μ.

Τοπικὰ ἀμαξοστοιχίαι

Γραμμὴ Κορίνθου—Ευλοκάστρου

Ἐκ Κορίνθου	ἀναχ. 7 π. μ.	Ἐκ Ευλοκάστρου	ἀναχ. 8.45 π. μ.
Ἐκ Κιάτου	7.56 π. μ.	Ἐκ Κιάτου	9.22 π. μ.
Ἐξ Ευλοκάστρου	ἀφ. 8.30 π. μ.	Ἐξ Κορίνθου	ἀφ. 10.15 π. μ.

Γραμμὴ Ἀκράτας—Αἰγίου—Πατρῶν.

Ἐξ Ἀκράτας	ἀναχ. 7 π. μ.	Ἐκ Πατρῶν	ἀναχ. 4.15 μ. μ.
Ἐκ Διακοπτοῦ	7.46 π. μ.	Ἐξ Αἰγίου	6.11 π. μ.
Ἐξ Αἰγίου	8.36 π. μ.	Ἐκ Διακοπτοῦ	6.54 π. μ.
Ἐξ Πατρῶν	ἀφ. 10.30 π. μ.	Ἐξ Ἀκράτας	ἀφ. 7.35 π. μ.

Γραμμὴ Ναυπλίου—Ἄργους—Μύλων (Ἀέρη)

Ἐκ Ναυπλίου	ἀναχ. 7 π. μ.	10.50 π. μ.	5 μ. μ.
Ἐξ Ἄργους	7.40 π. μ.	11.30 π. μ.	2.50 μ. μ. ἀφ. 5.30 π. μ.
Μύλων	(ἀφ. 8.05 π. μ.)	11.55 π. μ.	3.15 π. μ.
»	(ἀναχ. 8.20 π. μ.)	12.05 π. μ.	3.25 π. μ.
Ἄργους	9 π. μ.	12.30 π. μ.	4 π. μ. ἀφ. 5.40 π. μ.
Ἐξ Ναυπλίου	ἀφ. 9.30 π. μ.	12.30 π. μ.	4.30 π. μ. ἀφ. 6.10 π. μ.

ΣΗΜ. Ἡ ἐναρξίς τῆς λειτουργίας τῆς γραμμῆς Αἰγίου—Πατρῶν θέλει εἰδοποιηθῇ ἐν καιρῷ. Αἱ ἀμαξοστοιχίαι 1 καὶ 2 ἐκτελοῦσι τὸ δρομολόγιον τῶν εἰς οὐδεμίαν σταθμεύουσα στάσιν.

Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἀμαξοστοιχίαι σταθμεύουσιν εἰς τὰς διαμέσου στάσεις δι' ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα συμφώνως μὲ τὸ εἰς τοὺς σταθμοὺς ἀνηρτημένον λεπτομερὲς δρομολόγιον.

Οἱ ἐπιβάται Μύλων (Ναυπλίου) αἱ ἀφικόμενοι εἰς Ἄργους τὴν 12.30 μ. μ. ἀναχωροῦσι διὰ μὲν τὴν Κορίνθον καὶ Ἀθῆνας τὴν 12.45, διὰ δὲ τὸ Ναύπλιον τὴν 2.40 μ. μ.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως.)